

## οικοδομή

**οικοδομή, η**, ουσ. [<μτγν. οἰκοδομή], η οικοδομή· το σύνολο των ανθρώπων που διαμένει σε μια οικοδομή: «όλη η οικοδομή σηκώθηκε στο πόδι απ' το θόρυβο»·

- *δεν είμαι της οικοδομής*, έκφραση με την οποία δηλώνουμε ή προσποιούμαστε τέλεια άγνοια για κάποιον ή για κάτι. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *εγώ δεν ξέρω* ή το *κανονίστε τα, εγώ*: «τον είδες που σήκωσε πρώτος χέρι να με χτυπήσει; -Εγώ δεν ξέρω, δεν είναι της οικοδομής || θα μας πεις, ρε φίλε, ποιος απ' τους δυο μας έχει δίκιο; -Κανονίστε τα, εγώ δεν είμαι της οικοδομής». Από την εικόνα του ατόμου που, επειδή δεν κατοικεί σε μια οικοδομή, έχει άγνοια των όσων συμβαίνουν μέσα σε αυτή. Συνών. *είμαι από χωριό / είμαι περαστικός / ήρθα να πάρω τα χαλιά / ψυγεία πουλάω*·

- *δουλεύω οικοδομή*, είμαι εργάτης σε οικοδομή: «ο αδερφός του είναι καθηγητής, αλλά αυτός δουλεύει οικοδομή»·

- *ρίχνω οικοδομή*, βλ. συνηθέστ. *σηκώνω οικοδομή*·

- *σηκώνω οικοδομή*, ανεγείρω οικοδομή: «είναι τόσο πετυχημένος εργολάβος, που σηκώνει τη δέκατη οικοδομή».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας